

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

J. W., X, X

žalobce:

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č.j. PK-DSH/1445/19,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Nedatovanou žalobou, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 28. 2. 2019, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č.j. PK-DSH/1445/19 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

(dále jen „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 6. 11. 2018, č.j. MMP/277957/2018 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen.

2. Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).
3. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
4. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[III] Žaloba

5. Žalobce brojil proti rozhodnutím obou správních orgánů především stran zápisu blokové pokuty (blok AC/2017 C1019911) v evidenční kartě řidiče (dále jen „EKŘ“) zaslané od Policie ČR DI Karlovy Vary, a to pro nezpůsobitost tohoto zápisu do bodového systému z důvodu nepřezkoumatelnosti, nezákonnosti a nicotnosti.
6. K věci samé žalobce uvedl, že věc ve správním řízení řádně odůvodnil a není si vědom, že by spáchal přestupek uvedený na této blokové pokutě. Ten den jel navíc s žalobcem v autě spolujezdec K. J.. Vozidlo měl žalobce zapůjčeno z půjčovny. Na situaci si pamatoval a tvrdil, že pokutu měl dostat za zrcátko, a to technický stav. Byl ujistěn, že se pokuta nevede do EKŘ, o čemž koneckonců dle žalobce vypovídá i pokuta, která v políčku „5.“ nenese zákonné ustanovení.
7. Žalobce nerozuměl tomu, z jakého důvodu je uvedeno v hlášení zaslané do EKŘ MMP Plzně zákon č. 361/2000 Sb. u pokuty blok AC/2017 C1019911, když na pokutě nic takového není. Zajímavé je, že všechny ostatní pokutové bloky toto zákonné ustanovení „z. č. 361/2000 Sb.“ mají vepsané do kolonky „5.“, a to vždy. Žalobce na to upozornil správní orgány, přičemž soud již v minulosti o tomto rozhodl a svým odůvodněním je aplikace žalobcova tvrzení obdobná.
8. Žalobce uvedl, že tato skutečnost je nejen v rozporu s judikátem rozsudku NSS ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20, který odkazuje na zohlednění specifik „blokového řízení“, kde je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jakých podmínek byla pokuta v „blokovém řízení“ uložena, ale i se zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kdy podle § 92 odst. 2 písm. f) se do příkazového bloku uvede *„právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána“*.
9. V tomto konkrétním případě se tak dle názoru žalobce jedná o zásadní vadu, která má vliv na přezkoumatelnost správního rozhodnutí a následný zápis do systému bodového hodnocení EKŘ.
10. Ponecháním v platnosti prvotního příkazního rozhodnutí by bylo překážkou k projednání věci před správním orgánem tak, jak je uvedeno shora. Došlo by tedy k právnímu stavu,

kdy by byla souběžně platná dvě rozhodnutí v téže věci, což je v rozporu se zásadou „ne bis idem“ (ne dvakrát ve stejné věci) - je zakotvena v čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a podle čl. 4 jejího protokolu č. 7. Nejvyšší soud tuto zásadu průlomově aplikoval ve svém rozsudku č. 11 Tdo 738/2003 a v judikátu vyslovil právní názor nadřazenosti uplatňování evropského práva nad českou právní úpravou. „Tato zásada mimo jiné vyplývá i ze skutečností, že Česká republika se k plnění této úmluvy zavázala.“

11. Odvolací orgán v napadeném rozhodnutí uvedl: *„K celé věci odvolací správní orgán dodává, že odvolatel pokutový blok na místě stvrdil svým podpisem, čímž vyjádřil svůj souhlas se spáchaným přestupkem a dále potvrdil skutečnost, že potvrzuje, že údaje uvedené na všech částech pokutového bloku souhlasí. Pokud měl tedy odvolatel pochybnosti o spáchaném přestupku, neměl pokutový blok podepsat a důvody sdělit oprávněné úřední osobě, tedy policistovi, který na místě silniční kontroly pokutový blok vydal. Věc přestupku by byla postoupena do správního řízení, kde by mohl odvolatel na svoji obhajobu použít i další prostředky, které umožňuje správní řád. Toto odvolatel neučinil. (...) Naopak, odvolatel měl k dispozici část B poutového bloku, kterou obdržel na místě silniční kontroly a z tohoto důvodu mohl podat návrh na provedení přezkumného řízení o své vlastní vůli a kdykoliv. Je tedy s podivem, proč toto neučinil dříve, ale až ve chvíli, kdy dosáhl celkové hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a až když správní orgán I. stupně vyžádal v rámci správního řízení pokutové bloky.“*
12. Toto odůvodnění je dle žalobce zcela liché, neboť nezná nikoho, kdo by si schovával pokuty. Navíc poukázal na nesrovnalosti, až když dostal výpis, kde bylo datum 8. 11. 2017 a u něj 3 body. Jelikož věděl, že žádný přestupek za 3 body neměl dostat a nedostal, začal proti němu brojit. Policista dal prostě žalobci pokutu podepsat a on ji bez čtení podepsal. Kdyby tam ale bylo něco jiného, tak by se choval tak. Jeho chybou je, že si řádně nepřečetl, co podepisuje, což si dnes vyčítá. V opačném případě by nic nepodepsal a nechal by sepsat žádost o řízení před správním orgánem. V ten den byl žalobce dle svých slov řádně připoután, respektive oba, co seděli ve vozidle. Měl hodně starostí a myšlenkami byl jinde.
13. Závěrem žalobce uzavřel, že soud by měl zcela zrušit napadené i prvoinstanční rozhodnutí z důvodu nezákonného, neoprávněného a nepřezkoumatelného zápisu bloku AC/2017 C1019911 ze dne 8. 11. 2018 a „oznámení o uložení pokuty příkazem“ do jeho EKŘ, na podkladě kterého nelze uloženou pokutu evidovat v systému EKŘ.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 29. 4. 2019, v němž uvedl, že k žalobním námitkám se podrobně vyjádřil v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění se plně odvolal.
15. Nadto dodal, že dosažení hranice 12 bodů bylo žalobci oznámeno, a to dne 19. 3. 2018, kdy mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, žalobce se dopustil celkem pěti přestupků, na jejichž podkladě dosáhl v registru řidičů celkové hranice 12 bodů. Žalobce již v průběhu správního řízení napadl pokutový blok série AC/2017 č. C1019911 ze dne 8. 11. 2017, a to z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti.

16. Žalovaný se v rámci odvolacího správního řízení na tento pokutový blok zaměřil. Bylo zjištěno, že v horní části obsahuje jméno a příjmení odvolatele, datum jeho narození a adresu trvalého bydliště, tyto údaje totožnosti byly ověřeny podle občanského průkazu. Dále v odstavci 5. pokutového bloku se nachází popis přestupku „dne 8. 11. 2017 v 13:40 hod. sil. I/20-Toužim směr Plzeň § 6/1a) řidič nebyl za jízdy připoután bezpeč. pásem, § 5/1 a) prasklé levé zrcátko (vnější okraj + zasklení)“. V odstavci 6. pokutového bloku se nachází zákonné označení přestupku, za který byla pokuta uložena, a to § 125c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p. Ve spodní části pokutového bloku se nacházejí údaje o uložené pokutě, datum spáchání přestupku 8. 11. 2017 a dále podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila, a podpis přestupce.
17. Z uvedených údajů lze zjistit, že žalobce se dne 8. 11. 2017 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že jako řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem, což je doplněno porušením § 6/1 a). Ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu uvádí, že *„řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno...“* Toto ustanovení se v případě spáchaného přestupku přímo váže na § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, přičemž zákonné označení (i když v odstavci č. 5 pokutového bloku bez uvedení příslušného zákona) doplněné o zcela zřejmé a zřetelné slovní označení přestupku tvoří uzavřený celek, ze kterého není možné pochybovat o tom, že žalobce skutečně spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to porušením ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona tím, že za jízdy jako řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. Skutečnost, že by žalobce spáchal přestupek dle jiného ustanovení zákona je v tomto případě naprosto vyloučená. Z uvedeného nelze vyvodit jiný závěr, než že za spáchaný přestupek je nutno žalobci udělit příslušný počet bodů, v tomto případě tři body do registru řidičů.
18. K celé věci žalovaný dodal, že žalobce pokutový blok stvrdil svým podpisem, čímž projevil souhlas s projednávanou věcí, a bylo pouze na jeho zodpovědnosti, zda si předtím přečetl, co podepisuje, nebo nikoliv.
19. Žalovaný s ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

20. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
21. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
22. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
23. Při jednání soudu dne 28. 7. 2021 setrval žalovaný správní orgán na svých stanoviscích. Žalobce se k jednání nedostavil (bez omluvy).
24. Žaloba není důvodná.
25. Prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 6. 11. 2018, č.j. MMP/277957/2018, rozhodl podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu tak, že námitky proti záznamu

bodů v bodovém hodnocení žalobce se jako neodůvodněné zamítají a provedený záznam 12 bodů se potvrzuje.

26. Žalobní námitky zpochybňovaly způsobilost pokutového bloku ze dne 8. 11. 2017, č. C1019911, jako podkladu pro bodový záznam do žalobcovy karty řidiče. Soud těmito námitkám nepřítakal.
27. V rubrikách č. 1 - 4 je uvedeno následující: „1. Jméno, příjmení“ J. W., „2. Datum narození“ X, „3. Adresa místa trvalého pobytu“ X, X, X, „4. Totožnost ověřena“ OP č. X + lustrace. Rovněž je uvedena registrační značka automobilu X.
28. V rubrice č. 5 („Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“) je uvedeno následující: *„Dne 8. 11. 2017 v 13.40 hod. Sil. I/20 – Toužím směr Plzeň. § 6/1/a) řidič nebyl za jízdy připoután bezpeč. pásem. § 5/1/a) prasklé levé zrcátko (vnější okraj + zasklení).“* V rubrice č. 6 („Pokuta uložena za přestupek podle §“) je uvedeno: *„§ 125c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“*. V kolonce č. 7 [„Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)“] je přeškrtnuto slovo „úmysl“. V rubrice č. 8 („Celková výše uložené pokuty“) je vypsáno „300,- Kč“, resp. „slovy: tři sta Kč“.
29. V kolonce č. 10 („Označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo či IČ oprávněné úřední osoby a její podpis“) je uvedeno: „VD 318318“. V rubrice č. 12 je pak uveden datum 8. 11. 2017 a podpis žalobce.
30. Soud připomíná závěry vyjevené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20 (k dispozici na www.nssoud.cz), kde je mj. konstatováno toto: *„(...) S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.“*
31. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že v některých případech se dovodí srozumitelnost informací uvedených na pokutovém bloku i s určitým výkladem, třeba použitím obvyklých zkratk apod. Ostatně, hlavním kritériem pro posouzení toho, zda konkrétní jednání je v pořádku nebo ne, je to, zda skutečně ten skutek a jeho právní kvalifikace jsou popsány tak, aby byly srozumitelné a odlišitelné od jiných skutků. Soud je přesvědčen, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Lze dodat, že určitá srozumitelnost vyplývá i z toho, že blok byl žalobcem podepsán, tedy žalobce zřejmě věděl, co podepisuje (opak nebyl tvrzen), a v okamžiku, kdy tak činil, mu to bylo dostatečně srozumitelné.
32. Namítal-li žalobce, že předmětný pokutový blok neobsahuje ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, pak se mýlil. V rubrice č. 5, kde má být vyjeven (slovní) popis skutku co do času, místa a způsobu spáchání, je naprosto zřetelně uvedeno, že řidič, tedy žalobce, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a že

automobil, který žalobce řídil, měl prasklé levé zrcátko, konkrétně na jeho vnějším okraji a zasklení. K tomu byla připojena rovněž příslušná ustanovení zákona o silničním provozu [konkrétně § 6 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. a)]. V kolonce č. 6 je pak opět zřetelně konstatováno, že pokuta je uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Uvedené plně ob stojí ve světle požadavků na dostatečnost údajů uvedených na pokutovém bloku vyjevených v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20.

33. Pro zápis do bodového hodnocení řidiče je lhostejné, zda byl řidič v automobilu sám, či zda s ním jel spolujezdec. Neprůkazná jsou rovněž tvrzení o tom, že „*pokuta měla být jen za zrcátko*“ s tím, že žalobce „*byl ujištěn, že se pokuta nevedpisuje do EKR*“. Řidič (žalobce) pokutový blok podepsal, což ostatně potvrdil, a ztvrdil tak to, co je v onom bloku jasně, srozumitelně a nezaměnitelně uvedeno. To, že si nepřčetl, co podepisuje (jak sám uvádí), nelze nyní klást k tíži správních orgánů.
34. Soud proto konstatuje, že žalobcem zpochybňovaný podklad, na základě kterého došlo k bodovému záznamu do jeho karty řidiče (= pokutový blok ze dne 8. 11. 2017, č. C1019911), obsahuje zákonem předepsané náležitosti, a přestupek, kterého se žalobce dopustil, je v něm jako konkrétní, individualizované jednání nezaměnitelné s jednáním jiným, zcela srozumitelně vymezen.
35. Stran žalobních tvrzení, podle kterých „*Ponecháním v platnosti prvotního příkazního rozhodnutí by bylo překážkou k projednání věci před správním orgánem tak, jak je uvedeno shora. Došlo by tedy k právnímu stavu, kdy by byla souběžně platná dvě rozhodnutí v téže věci, což je v rozporu se zásadou „ne bis idem“ (ne dvakrát ve stejné věci) - je zakotvena v čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a podle čl. 4 jejího protokolu č. 7. Nejvyšší soud tuto zásadu průlomově aplikoval ve svém rozsudku č. 11 Tdo 738/2003 a v judikátu vyslovil právní názor nadřazenosti uplatňování evropského práva nad českou právní úpravou. „Tato zásada mimo jiné vyplývá i ze skutečností, že Česká republika se k plnění této úmluvy zavázala.“*“ soud konstatuje, že v kontextu žaloby nedávají smysl. Není zřejmé, jaké „*prvotní příkazní rozhodnutí*“ má žalobce na mysli, stejně tak není zřejmé, o jaká „*dvě souběžně platná rozhodnutí v téže věci*“ se má jednat. Soud proto nemohl námitku jako takovou relevantně vypořádat.

[V] Celkový závěr a náklady řízení

36. Jelikož na základě výše uvedené argumentace soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.
37. Úspěšný žalovaný správní orgán žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. 7. 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu